

[Socialministeren]

ser, som de, det angår, ikke kan lide – det sker meget ofte i det sociale system – og der er sket det, som jeg også nævnte i mit første indlæg, at mennesker føler, at de er dårligt informeret, altså ikke ved, hvad der, om jeg så må sige, foregår bag deres ryg.

Hvori er den ændrede holdning til det? Jeg har bare bedt Kristeligt Folkeparti om at tage hensyn til, at vi nu rent faktisk har gjort det, man bad os om i januar, nemlig at tage disse sager alvorligt og få dem behandlet, og så går sagen sin gang. Derfor må jeg nok spørge, hvilken anden anledning, ud over at vi lige har haft et kommunalvalg, Kristeligt Folkeparti havde til at bringe denne sag frem her i dag.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg er nødt til at svare, når ministeren spørger så direkte, hvad anledningen er. Jeg synes ellers, det er fremgået af mine udtalelser tidligere, men jeg skal da gerne gentage, at anledningen er, at jeg har truffet en hel del mennesker, som har et kæmpemæssigt problem, og eftersom jeg syntes, det var rimeligt, at det over for disse mennesker blev tilkendegivet, at vi i Folketinget har en vilje til at hjælpe dem, fandt jeg det også rimeligt, at vi tog en runde om det for at se, om der er opbakning til at få en forstærkning af vejledningen. Det er derfor, at det, jeg faktisk har bedt ministeren om, er, at vi fik en forstærkning af den vejledning, som gjorde det lidt mere tydeligt, at det er meningen, at der skal spilles sammen med de mennesker, som er en del af et barns netværk.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 17:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedringer på daginstitutionsområdet.

Af Kofod-Svendsen (KRF) m.fl.
(Fremsat 2/11 89).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Aase Olesen):

Beslutningsforslag nr. B 17, forslag til folketingsbeslutning om forbedringer på daginstitutionsområdet, er opdelt i 3 punkter, og jeg skal omtale dem i rækkefølge.

For det første går det ud på, at kommunerne skal have mulighed for at opkræve mere end 35 pct. i forældrebetaling, når familien har en husstandsindkomst på over 400.000–500.000 kr. Merindtægterne herved skulle kommunerne kunne anvende til at nedsætte betalingen for andre familier. Kun ca. 5.800 eller 2,7 pct. af børnefamilierne med børn i dagpasningsordninger har en indtægt på over 500.000 kr.

Hvis daginstitutionstaksterne blev sat op for disse familier, har vi ingen garanti for, at familierne fortsat vil have børnene passet i offentlige ordninger, og dermed falder argumentet for ændringen til jorden. Man kunne i øvrigt også sige, at vi heller ingen garanti har for, at kommunerne rent faktisk ville bruge pengene til at sætte betalingen ned for andre familier.

I overensstemmelse med, hvad regeringen har tilkendegivet i forbindelse med lovforslag om øget fleksibilitet med hensyn til dagpasningsordninger for børn – det er lovforslag nr. L 61 – bør forslag af denne art indgå i de samlede overvejelser om børnefamiliernes økonomiske forhold. Jeg må derfor anbefale, at vi i denne sammenhæng afviser forslaget.

Det andet punkt i forslaget går ud på, at forældre skal have mulighed for at få deres børn passet i et færre antal timer, end de plejer. Forældrene skal videre have garanti for en plads, hvis de ønsker at tage barnet ud og senere ønsker igen at sætte det ind i dagpasningsordningen.

Jeg vil gerne positivt overveje og også undersøge mulighederne for at sikre forældre adgang til fleksibel brug af pasningstilbudene. Men vi vil meget gerne gøre det på en sådan måde, at det bliver udgiftsneutralt.

Hvad angår garantiordninger, vil jeg også positivt overveje, hvordan vi kan udbrede sådanne ordninger yderligere, altså ud over det, der allerede findes, for der er jo allerede en del kommuner, som har sådanne ordninger.

Endelig er der det tredje og sidste punkt, som går ud på, at betalingsprincipperne for dagtilbud skal ændres, så betalingen så vidt muligt følger den tid, ordningen faktisk bruges.